

[Connie Hedegaard]

her bliver præsenteret for nogle nye ideer, som forhåbentlig kan bringe os videre i de overvejelser, vi skal igennem, inden vi til efteråret, som lovet af undervisningsministeren, vil blive præsenteret for et regeringsudspil på dette område. Her håber vi så, at Knud Larsen-udvalgets hovedprincipper bliver udgangspunktet, ligesom vi håber, det vil lykkes ministeren at finde nogle penge et eller andet sted, for set i et lidt længere perspektiv tror jeg der vil være mange ressourcer både menneskeligt og økonomisk at hente ved en ordentlig studiefinansieringsordning.

Tørnæs (V):

De økonomiske vilkår for studerende i al almindelighed er utilstrækkelige. Man kan vel oven i købet sige, at måden, hvorpå uddannelsesstøtten er sammensat, i høj grad også er uhensigtsmæssig. Det er, som om det betragtes som en social foranstaltning at yde studerende økonomisk støtte, hvortil der er knyttet økonomiske betingelser, der langtfra synes tidssvarende, herunder især spørgsmålet om forældreafhængigheden.

Det foreliggende beslutningsforslag går da også ud på en meget omfattende ændring af de eksisterende uddannelsesstøtteordninger. Vi har med tilfredshed noteret os, at socialdemokratiet i sit beslutningsforslag erkender de økonomiske realiteter, i det mindste inden for studiestøtteområdet. Vi er jo normalt ikke forvænt med, at socialdemokratiet er parat til at acceptere de økonomiske realiteter.

Vi er fra venstres side indstillet på en åben debat om ændringer i studiestøtteordningerne, stadig væk naturligvis under forudsætning af, at man erkender de økonomiske realiteters tilstedeværelse. For os er det et stort spørgsmål, om den måde, der hidtil er prioriteret på, ikke mindst at der anvendes ca. 2 mia. kr. pr. år til stipendier alene, er udtryk for en rigtig vægtning i forhold til, hvad der kunne opnås af studiestøtteordning med en stærkere vægt eventuelt på rentelette lån.

Man kunne vel forestille sig, at uddannelser i højere grad samfundsmæssigt blev betragtet som en investering, således at det i større udstrækning drejer sig om at sætte de studerende økonomisk i stand til at finansiere et studium, altså at man sammenligner investering i studier med erhvervsinvestering.

I beslutningsforslaget beskriver man således oprettelsen af et humankreditinstitut, der skal finansiere hele uddannelsesstøtten. Sådanne tanker er vi i princippet positive over for. Vi mener således, at det i den kommende diskussion om omlægning af støtteordningen bør tillægges en afgørende betydning, at forældreafhængigheden reduceres og helst helt fjernes.

Vi mener også, det er vigtigt, at vægtningen af stipendier og lånemuligheder ændres, således at stipendier, i det omfang det er nødvendigt overhovedet at beholde dem, fortrinsvis anvendes i de korte studier og i de første studieår.

Vi mener, det er vigtigt, at der motiveres til, at studietiden ikke gøres unødigt lang, og at de studerende er motivet for at afslutte et påbegyndt studium på normeret tid. Det er hensigtsmæssigt ikke alene af hensyn til de studerende selv, men også af hensyn til hele uddannelsesområdet og dermed antallet af ledige uddannelsespladser.

Vi ser derfor frem til behandlingen af det bebudede regeringsinitiativ i næste samling. Vores prioritering er således den, at det med de midler, der anvendes på området, tilgodeses, at de studerende får en større økonomisk frihed og hermed større uafhængighed.

Alice Faber (SF):

Fru Connie Hedegaard nævnedes, at Studenterrådet havde noteret sig, at der var tale om en forringelse i forbindelse med dette forslag. Er det sådan, at fru Connie Hedegaard vil komme op og fortælle, hvad det er for nogle forringelser, for det synes jeg hører med i debatten?

Men ellers vil jeg sige, at der er hårdt brug for en reform af studiestøtten. Det, at de studerende ikke får en ordentlig støtte eller en rimelig låneordning, har haft stor betydning for uddannelsernes længde. Rekrutteringen til uddannelserne har det også haft betydning for, og ofte har vi været ude for, at uddannelserne er blevet forringet. At der sker større frafald fra studierne, er også en af følgerne samt i det hele taget dårlige levevilkår generelt for studerende.

De lange studietider bruges som argument af undervisningsministeren for at ændre uddannelsernes længde, især inden for humaniora, selv om ministeren godt kender den